

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Aprilie-Iunie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimite mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșește cu ultima Martie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedirea foiei*).

Editura „Telegraful Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 2 Aprilie 1884.

Am dat sinceră espreșiune mișcării inimii noastre din incidentul vinelor mișcări electorale observate între români în zilele din urmă. Am dat tributul nostru de recunoștință comitetului central din Sibiu pentru pașii făcuți în competența sferei sale de activitate, și i-am dat și rectificarea trebuincioasă, încât el trecând preste marginile competenței sale, se gera de organul întregii națiuni române. Aceasta o am făcut cu toată conștiința, căci cine altul decât noi, era chemat a-și ridica glasul contra pretensiunii, că din gura comitetului central din Sibiu vorbesce întreagă națiunea română? Cine altul decât noi, cari încă reprezentăm ceva, și luptăm pe teren politic contra torenului pus în mișcare la 1881? Cine era mai chemat ca și „Telegraful Român“ să vină, și să spună, că comitetul central din Sibiu numai în numele acelora vorbesce, cari aderează la basa politică statorită în conferența din 1881, și că aceia pot să fie cât de mulți, cu toate acestea sînt numai o partidă, și ca atare neîndreptățită a vorbi în numele întregii națiuni.

Așa am resonat la 31 Martie. a. c. Și noi ca oameni cu credință religioasă, trebuie să credem în providența dumnezească, căci altcum nu ne putem esplica coincidența cea minunată, care a doua și după aparițiunea numărului din diariul nostru, în care

făcuserăm această rectificare, vine și ne illustrează resonarea încă prea drastic, după cum l'am dorit, și nu puteam dori noi.

Din capul locului am condamnat tendența pasivistilor, de a se presenta înaintea lumii ca singura espreșiune a națiunii române. Și aceasta trebuia să o facem, căci, la cas de teribil fiasco noi trebuia să pășim și să luăm comanda oastei imprăștiate și destrăbălate. Trebuia să condamnăm ținuta diarelor acestei partide, ținută nedeamnă de diare serioase, ținută copilărească aptă a ne discredit în fața lumii, și a ne mai învrășbi între noi. Și ne-a fost de tot greu a ne păstra sângele rece, vedînd mania lor de a presenta conferența politică din Budapesta în formă de comedie. Bunul simț însă s'a făcut stăpân presie noi și ne-am esprimat fără rezervă dar cu demnitate regretul nostru față cu această ținută.

Tot așa facem și astăzi. Condamnăm procedura bărbaților nostri politici, cari provocară scandalul din conferența alegătorilor români de Dumineca trecută. Condamnăm neesplicabilă ținută a acestor bărbați politici, cari prin primul pas făcut în cele politice ne-au discreditat tare în fața lumii, și ne-au nimicit tot creditul nostru politic în și afară de patrie. Aceasta suntem datori să o facem noi, cari am disputat veteranilor și neofșilor d.n Sibiu dreptul arrogat de ei de a vorbi și lucra în numele națiunii române, trebuie să o facem noi, cari combatem pașii greșiți fie în tabera noastră, fie în tabera contrariă, noi cari aprețiam fără părtinire meritele, fie la noi fie la alții, și suntem conduși de principiul: „Suum cuique.“

În luptele politice încă ar trebui să se documenteze sfințenia caracterului și mai pe sus de toate adevărul, săntul adevăr și dreptatea să fie parola noastră pe marea viforoasă a vieții noastre politice. Ar trebui să dispară neînțelegerile și urile, pasiunile și scopurile particulare, ca astfel să documentăm în faptă că numai cauza națională ne zace la inimă.

Ce fac bărbații nostri? ce făcură în special bărbații politici din Sibiu în conferența de Dumineca trecută? Să vedem. Mai întâi se proclamă ex praesidio aderarea la conclusele conferenței din 1881; plus presidiul enunță că delegații aleși vor avea a apăra cu toate mijloacele aceste concluse la conferența din Sibiu. Pe această basă se dispune alegerea delegaților. Votarea a fost secretă. Toate au decurs în cea mai mare ordine. Când la scrutiniu bărbații nostri politici, luceferii națiunii române, căci se susține că din Sibiu se dirigează națiu-

nea noastră — bărbații nostri politici nu fac scrutiniul, ci-și aruncă cele mai necălite invective reciproc, fac galagie ne mai pomenită în fața bietului țeran, presidiul provoacă în cele din urmă disolvarea conferenței prin comisariul de poliție, acesta apoi duce la poliție ținutele cu speranța luceferilor nostri, botezați dela ei și prin ei „oi și capre“. Scena a fost sfășietoare, și ar trebui să plângem dacă identificând pre corfeii din Sibiu cu națiunea română: ar trebui să încercăm acest scandal public în cărca sêrmanei națiuni. Norocul nostru că am prevenit rului cu aprețierea noastră în numărul penultim al diariului nostru.

Demnitatea națiunii noastre va suferi mare stîrbire prin deplorabila și necualificabila înscenarie dela conferența din Sibiu de Dumineca trecută. Și stîrbitura va fi cu atât mai bătătoare la ochi, cu cât Sibiu a fost centrul tuturor mișcărilor noastre în timpul din urmă. Și dacă poate fi vre-o scusă, aceea este impregiurarea că în fruntea trebilor, dela conferența din Sibiu au stat bărbați, cari în politică sînt ca „homo novus“ și primul pas politic la început prin nenorocitul scandal de Duminecă. Prin acest nenorocit pas la nici un cas nu se va întări nouă firmă politică, despre care frații dela „Observatoriul“ ne spun în diariul lor Nr. 26 că ea va fi cunoscută lumii prin apărarea în coloanele noului diariu „Tribuna“. Noi regretăm din inimă acest incident. Nu sîntem dedați a vorbi despre lucruri, cari nu le cunoaștem, nu sîntem dedați a discredita întreprinderi, cari în urma urmelor pot fi salutare, regretăm însă din toată inima netactica bărbaților, cari prin necualificabila purtare din conferența de Duminecă au blamat națiunea întreagă și și-au discreditat toată întreprinderea politică, despre a cărei trăinicie și onestitate noi până Duminecă nu ne-am îndoit.

Dacă am fi și noi de pănura celor dela „Gazeta Transilvaniei“ ne-am folosi de acest desastru al vechilor și neofșilor pasivisti, și ne-am indigna de faptele lor întocmai ca frații dela „Gazeta“, care și-au esprimat indignațiunea față cu noi pentru cuvîntul, că am reproduc niște amare adevăruri din „Neue freie Presse“ la adresa națiunii române, și din acest incident diariul „Romanul“ despre care lumea risca a crede că este diariu serios, a făcut capital politic scriind multe neesactități la adresa noastră. Noi însă sîntem modesti. Nu ne luăm refugiul la denaturarea lucrului, nu exploatăm nici chiar ocaziunile date, ci regretăm din inimă rătăcirea în care conduce pasiunea pre oameni, despre cari am putea pretinde să fie și mai precauți, și mai con-

FOIȚA.

Demosthene și Cicero*).

După „Dialogul des morts“ adecă „Dialoguri între morți“ de Fénelon, traducere de V. S.

Paralelă între acești doi oratori.

Demosthene. — De mult doriaș să te vîd am auzit vorbindu-se despre elocința ta; mi-a spus și Cesar, care numai decăt-va timp a venit aci.

Cicero. — Ce-i drept numai, elocința a fost unul din cele mai mare talente ale mele.

Demosthene. — Te rog vorbesce-mi în detail despre acest obiect.

Cicero. — La început am apêrat mai mulți cetățeni acusați pe nedrept; am mijlocit ecsilarea lui Verres, pretorul Siciliei; am vorbit pentru legi și contra lor; am nimicit pe Catilina cu partida lui; am pledat pentru Sextiu, tribunul poporului, care a fost totdeauna pentru mine, chiar și cât a stat în ecsil; în fine mi-am încoronat viața cu aceste Filipice atît de renumite, încât.

Demosthene. — Vrei să șici, că Filipicele tale

au întrecut pe ale mele: nici că me așteptam să mergi așa departe cu vanitatea ta; dar lăsăm acestea la o parte; spune-mi cum ai devenit așa mare orator?

Cicero. — Am făcut opuri, cari sînt vecinice în valoarea lor; am vorbit despre oratorii cei mai celebri; am.

Demosthene. — Cum mi se pare tot mereu vrei să revii la orațiuni tale; nu crede că mă înșel. Sciu și eu atît ca altul și.

Cicero. — Toate bune; dar tu mi-e-mi atribui vanitate; și tu iusuți te lauși pe tine! . . .

Demosthene. — E adevărat; eu n'am drept o mărturitesc; m'am lăsat să fiu sedus; dar tu însuși mărturisesci că te lauși un pic prea mult. Nimic nu e mai necuviincios ca lauda, care-ți-o faci singur la începutul orațiunii a treia Catilinarie șicând; „Dacă Romul fundatorul Romei a fost ridicat între dei ce i se cuvine oare aceluia care a conservat aceasta cetate și o a întărit?“

Cicero. — Ei bine judecând lucrul din fundament, oare n'ar trebui să ne lăudăm, voind a ne apăra contra unor astfel de inimi? Noi amêndoi am avut de a face cu bărbați foarte puternici. Tu ai avut pe Filip, regele Macedoniei în contra ta; și eu pe Marcu Antoniu, care după ce a împărșit imperiul în două părți cu August, a avut fără îndoială partea cea mai frumoasă și mai înfloritoare.

Demosthene. — Da însă când ai pledat tu contra lui, el era numai triumvir; poporul teu privia la tine ca la un miracul și se încredea pe deplin în vorbele tale. Eu însă am avut să conving pe un popor slab, supersticios, incapabil pentru lucruri serioase și cu atît mai vîrtos am vorbit cu forță „Ai avut și tu forță recunosc: dar te-ai folosit mai mult de ornamente, înrumșetări; sau se nū vorbesci de loc sau trebuie să studiezi cu fundament adevărata artă a elocinții.“

Cicero și Demosthene.

Paralela între acești doi oratori; caracterele distinctive ale adevăratei elocințe.

Cicero. — Ce! doar susșii că eu am fost un orator mediocru?

Demosthene. — Nu, nici decum; căci nu este mediocru acel orator, cui pretind a-i fi superior. Tu fără îndoială ai fost un orator celebru! tu ai avut partide mari, însă adeseori ai perdut din vedere aceea ce se numește perfecțiune.

Cicero. — Și tu n'ai avut greșeli?

Demosthene. — Eu cred că nu-mi va afla nimenea vre o greșală în elocința.

Cicero. — Poți tu compara bogăția geniului teu cu a mea, tu care esci sec, fără ornamente; tu care esci totdeauna închis între limite înguste; care

*) Locul de întălnire al oamenilor după moarte.

științioși și și mai esacți în afacerile lor publice, căci ei blamându-se pe sine, vrând nevrând cu ei să blamează și o parte a națiunii, care și-a pus acțiunile creditului lor politic la această firmă atât de sdruncinată.

Pentru a preveni ori ce presupunere greșită, accentuăm la acest loc: că scandalul de Duminecă s'a întâmplat în conferența passivistilor, la carea — precum se înțelege de sine — n'au participat nime din cei ce sânt declarați pentru politica activității.

Să fim cu cuget bun și inimă curată, să lucrăm cu mâna pe inimă căci țiile grele sânt, și la priveriștea de Dumineca trecută vrășmașii neamului nostru nu vor sădă în inimile lor simțul respectului și al încrederii în maturitatea noastră politică.

Revista politică.

Sibiu, 2 Aprile 1884.

Partida opozițională a emis un manifest către alegători, în care cu frase obicinuie își desvoaltă programa sa. Noue ne ajunge a lua notiță despre acest manifest și a spune cetirilor nostri că manifestul nu cuprinde nimica nouă. Dragostea lui „Pesti-Naplo” față cu tot ce nu e unguerec nu ne mai este secret. Și manifestul e plin de asemenea dragoste.

Mișcările electorale, își urmăresc calea lor. Noi vom lua notiță despre toate și vom ținea publicul în curentul lucrărilor acestor mișcări.

Cu apropierea primăverii s'au pus în mișcare și cestiunea orientală. Întrunirea Rumeliei Orientale cu Bulgaria este pusă la ordinea țilei și numeroasele metinguri ținute în această direcțiune a dat ansă guvernului turcesc de a conscrie miliția și a se opune cu forța armelor contra tendențelor uni-onistice.

În legătură cu aceste calamități se vorbește de nou de neînțelegeri între poarta otomană, și Montenegro pentru neresolvirea cestiunii cu granița. În țilele acestea domnul Bukovici, reprezentantele Muntenegrului dela poarta otomană prin o notă a solicitat pre Sultanul să dispună întrunirea comisiei internaționale pentru regularea graniței.

Ce va rezultă din aceste soliciități vom vedea la timpul seu. Caracteristic este că mișcările slavilor în peninsula balcanică totdeauna se reduc la uneltirile Rusiei, cu motiv sau fără motiv aceasta e secretul viitoriului.

Conferența electorală a alegătorilor din Sibiu.

Românii alegători din Sibiu aderenti ai partidei naționale din 1881 fură convocați pe Duminecă 1 Aprile a. c. după ameați la 4 oare la o conferență în grădina „Flora”. M'am dus la conferență cu firma convingere că se va face vre-un lucru bun, de model, căci suntem în Sibiu, cuibul vechilor passiviști și al vechilor activiști deveniți acum ca din ceriul senin cei mai învățiați passiviști. Me așteptam la lucru de model căci la această conferență era intrunită lamura inteligenței noastre, conducătorii nostri politici, și eram quasi obligat a onora această conferență cu neînsemnata mea persoană ca om privat și importanta mea pozițiune de redactor la „Telegraful Român”. M'am dus și am vădut lucruri minunate, de tot minunate, pe cari le reproduc aici întocmai și tot odată și subscriu.

nu tractezi nici un subiect; tu din a cărui tractate nimic nu ți se poate prescurta, atât este de nepractic modul teu de lucrare, în vreme ce eu dau tractatelor mele o estensiune, care probează o abundență și productivitate a geniului meu, motiv pentru care se dice că nu se mai poate adăoga nimic la operele mele?

Demosthene. — Tot aceea ce nu se mai poate prescurta se numesce perfect.

Cicero. — Acelui lucru la care nu mai este de adaus nimic, nu-i lipsesce nici cea mai mică partitică din aceea ce l'ar pute infrumșea.

Demosthene. — Nu ții tu cumva discursurile tale mai de spirit ca ale mele? Spune bună-oară nu-i acesta resonul ce te face să te înalți peste mine?

Cicero. Dacă vorbești tu așa, îți voi spune. Piesele mele sânt cu mult mai mult infrumșate ca ale tale; ele se disting prin mai mult, spirit, figurațiune, artă și facilitate. Eu am înfățișat același obiect sub douăzeci de forme diterite. Ori cine ar auzi orațiunile mele nu s'ar pute reține de a admira spiritul meu de a fi în continuu surprins de arta mea, de a-mi striga vivate, de a me intrerumpe aplaudându-me și laudându-me. Tu esci ascultat cu foarte mare liniște și auditorii tei nu te intrerup.

Demosthene. — Ceea ce dici tu despre noi e adevărat: tu nu te înșeli și nu greșești, decât nu-

Înainte de 4 oare grădina „Flora” era plină de oameni. Teranii mestecați printre inteligența compuneau frumos tablou, și preoți nostri albi la față ca și rassa de pre ei mi revoca în memorie vechile țile de odinioară când persoanele cu brâne roșii nu se prezentau înaintea bunului și credinciosului popor decât în sensul fericitului Mureșanu. M'am tot transpus în timpurile vechi, când civilizațiunea se presenta cu primele sale roade.

Trec direct la partea materială a lucrului. Domnul president Dr. Aurel Brote deschide adunarea prin o cuvântare potrivită. Și exprimă satisfacțiunea pentru ascultarea dată apelului. Spune că conferența va alege 4 delegați, cari delegați în conferența ce se va convoca la Sibiu vor avea a apăra cu foc programa statorită la 1881.

După acestea dechiară că domnul Dr. Nicolau Olariu va redigia protocolul conferenței, apoi se roagă a alege doi bărbați pentru scrutiniu. De aici am dedus că se va și face scrutiniu, cărui scrutiniu va trebui să-i premeargă votarea, ca să fie substrat pentru scrutinare.

Domnul profesor seminarial Dumitru Comșa a luat cuvântul la locul prim și a propus de bărbați scrutinați pre domnii: Greg. Mateiu, comerciant și Nicolau Cristea, asesor consistorial.

După ce domnul Mateiu, cu provocare la bătrânețele sale declină dela sine această onoare, la propunerea domnului Măcelariu, se alege în locul al doilea domnul Visarion Roman.

Făcută odată constituirea urmează votarea cu ședule. Comitetul n'a produs lista alegătorilor, va se dăca fiecine vota după plac. N'a făcut nici ceia ce se presupunea: adecă să scrie la protocol pre cei votanți ca să aibă la mână ceva lucru real și pozitiv. S'a afirmat că toate alegerile așa s'au făcut la conferențele naționale. Prin urmare am venit la convingerea că ar fi lucru și plăcut și s'ar și renta când oare cineva om mai scrupulos — ar cerca să construeze o procedură la aceste alegeri naționale indicând bună-oară și remediile de drept la cas de abuserii tare obicinuie mai ales la alegeri. Destul că s'a făcut alegerea.

Sala dela grădina Flora era plină de români. O parte mare din mulțime erau alegători, ceialaltă public, adus de curiositate. În fine junimea studioasă, făcea studii constituționale, parlamentare și de caracter.

Pentru simetria lucrului alegători veniau la urnă — cilindru fasonul cel mai nou — voturi de nație în cilindru — destul că alegătorii veniau pre lângă perețele din stânga și se depărtau pe lângă cel din dreapta. Inteligența făcea spalier. S'a terminat votarea. La fiecare țidulă aruncată în urna-cylindru domnul Dr. Olariu striga din resputeri 1, 2, 3 etc. S'au numărat 149 de țidule, și ne mai fiind alegători s'a încheiat actul votării.

Acuma era să urmeze scrutinarea. Cylindru — urna era plină de țidule de toate colorile. Românii din Sibiu s'au despărțit în două tabere și fie-care și-a pus candidații sei. În principiu erau toți uniți în pasivitate. Vorba era numai la nomenclatură: Passivisti vechi și pasivisti noi. Cesti din urmă au pus pe țidulele lor pe domnii: Dr. Aurel Brote, Nicolau Cristea, Dumitru Comșa și Ioan Bechnitz, cei vechi. Elia Măcelariu, Ioan Hanea, Visarion Roman, și Ioan Popa. Cei dintâi la țidule și-au ales coloare vânăță cesti din urmă vânăță galbenă, roșie — oameni mai șireți și prin coloarea țidulei voiră să demonstreze

mai în concludiunea, care o faci. Tu atrăgeai atențiunea adunării, cărei i-ai vorbit, la persoana ta; eu la afacerile despre care-i vorbiam și nu la mine. Pe tine te admira ascultătorii: și eu eram trecut cu vederea de auditorii mei, care nu se gândiau decât la acel obiect, ce voiam să li-l fac pipăibil. Tu îi înveselii cu însușirile spiritului teu: și eu îi frapam, îi combăteam, și îi trântiam la pământ cu săgețile fulgerului. Despre tine dicea lumea: „oh ce bine vorbește”, după ce vorbiam eu, dicea: „Aidăți mergem contra lui Filip!” Pe tine te laudau, și pe mine peste măsură când le vorbiam serbătoresce. Tu apărai împodobit, la mine nu se putea observa nici un ornament, în piesele mele erau numai resoane precise, puternice, clare, prin urmare tot atâtea mijloace, de a mișca inimele asemenea fulgerelor, cărora nu li se puteau opune. Tu ai fost un orator perfect, când ai fost camine simplu, ponderos, auster, fără artă în aparență cu un cuvânt, când ai fost demostenic: și când în discursurile tale au jucat rol spiritul, figura oratorică și arta, ai fost numai Cicero, care te ai depărțat de perfecțiune atât de tare, cât te ai depărțat de caracterul meu.

(Va urma.)

pentru titlul național. Destul că cylindru-urna era impestrițat cum numai se poate închipui.

Era ajuns lucrul la facerea scrutiniului. Într'aceea s'a născut vorba, că o parte mare dintre alegători nu sânt alegători. Una și bună. Preste aceasta s'a mai afirmat că unii dintre acesti alegători îndreptățiți și neîndreptățiți au votat de câte două ori. Atâta încă n'a ajuns. S'a dis că unul și același individ a dat mai multe țidule, și în special domnul president făcu descoperirea că domnia sa a vădut cu ochii pre un alegătoriu, care a dat de odată patru bilete.

Poftim acum orientare. În învălmășeala cea mare domnul Eugen Brote făcu propunerea ca votarea de astăzi să se considere de nullă să se procure lista alegătorilor și să se convoace la altă conferență. Față cu această propunere domnul Visarion Roman a propus că de oarece în decursul votării nime n'a făcut obiecțiuni și numai acuma după ce s'a închieiat votarea se ivesc invinuiri, să se facă scrutiniul și să se anunce rezultatul. În pregiurul acestor propuneri s'a învîrtit turbulenta desbatere ce a urmat.

Noi nu vom mai urmări pre alegători. Constatăm numai rezultatele.

S'a pus la vot propunerea domnului Brote. Mai întâi s'a făcut votare prin graiu viu. Sute de glasuri s'au pronunțat contra propuneri domnului Brote. Acuma trebuia constatat din nou identitatea și îndreptățirea acestor voci. S'a provocat mulțimea a se desface în două părți, alegătorii se rămână în sală, nealegătorii se părăsesc sala. S'a făcut și aceasta. Din nou se pune la îndoiala identitatea și îndreptățirea celor rămași. Preste aceasta îndoială s'a trecut și s'a dispus ca cei ce sânt de opiniunea domnului Brote să se dea la stंगा, cei de opiniunea domnului Visarion Roman de-a dreapta. Imensa majoritate se dă de-a dreapta.

Domnul president și acuma are nedumeniri în ce privesce identitatea și îndreptățirea celor prezenți. Lucru de tot natural, căci această nedumerire e generală pentru întreagă basa electivității aderenților la partida națională din 1881. Din aceste motive presidiul nu admite votare asupra facerei s'au facerei scrutiniului ci disoalvă conferența.

Din mare ce era confuzia și iritațiunea, ea deveni acuma și mai mare. Era o învălmășeală ca cea biblică dela turnul Vavilonului. Om să fie cine se va orienta.

Conferența disolvată se constituie din nou proclamând de president pre dl Trombițaș. Se scoală însă în acest moment comisariul de poliție și anunță ca conclus antifinal: De oare ce dl president mi-a comunicat că densusul a disolvat conferența, eu nu mai pot permite desbateri ulteriori, disolv deci eu conferența.

Comitetul permanent electoral ales la conferența din 1881 a rămas incremenit. Ori ce încercare de complanare fū fără rezultat. S'a decis ca comisariul să ducă ședulele la poliție și să le păstreze acolo de suvenir. Eată și conclusul final.

Acesta este „species facti.” Nu voi cerceta încât este justificată și încât nu animositatea, care în cele din urmă se sfârși cu disolvarea conferenței. Constat că în principiu au fost toți de o părere, era vorba numai de veterani sau neofiți. Nu cercetez încât este și încât nu este justificată procedura presidiului. Nu caut ce valoare legală are basa întregului operat, din care ar avé să rezulteze „espresiuunea întregei națiuni române.” Aceasta o vor face cei chemați și cei aleși ai națiunii.

Am scris starea lucrului cu toată obiectivitatea ca lumea să vadă ce s'a întâmplat în Sibiu. Și ea să se poată orienta cu mai multă infallibilitate, adaog că comedia nimica nu perde din actualitate prin impregiurarea, că ea fu înscenată la 1 Aprile.

Se servească spre orientare tuturor celor ce li se cuvine a sci, că la 1 Aprile să nu se mai întreprindă lucruri naționali, și dacă se vor mai și întreprinde să se întreprindă la alt loc și nu în Sibiu, căci am voi ca Sibiu să nu mai compromită la țile însemnate cauzele naționale.

Mateiu Voileanu,
redactor.

Sibiu, 2/14 Aprile. Onorată Redacțiune! Față de corespondența din Brețe dat 27 Martie, aduse în Nr. 38 al „Teleg. rom.” îmi țin de datorință a dechiară: că cele țise de mine în Nr. 34 al celui diariu, nu se refer de loc la persoane private, și cu atât mai puțin la corespondentele C—n, pe care eu li stimez mult togmai pentru multele dovezi de simțiu național, ce le-a dat — în trecut.

Cele țise de mine se refer la acei politici din toată țeara, cari pentru un blid de linte dau ce au mai scump: consciința națională. Eu pe acestia i asamăn cu Herostrat și Catiliniștii — și cu acei păstori rei cari numai mulg și tund dar nu pășunesc turma cuvântătoare.

Scopul propriu al șirelor mele a fost de a încuraja pre frații noștri din acel comitat, cari, după cum știu și din alte isvoare foarte autentice, în timpul din urmă au lăncețit în urma terorismului șovinistic. Tr.

Adunarea deputaților.

Sesiunea extra-ordinară

Urmarea ședinței dela 24 Martie 1884.

(Începere.)

D. președinte. Acum, la rând este înscris d. Giani.

D. Giani are cuvântul.

D. D. Giani. Dacă d. Rosetti voesce să vorbească, eu îi cedez rândul.

D. C. A. Rosetti. Nu am nici o grabă, (Aplause, ilaritate).

O voce. Puneți la vot închiderea discuției.

D. președinte. Nu s'a cerut închiderea discuției.

D. D. Giani. Eu schimb rândul cu d. Rosetti.

D. președinte. Atunci d. Rosetti are cuvântul.

D. C. A. Rosetti. Nu mă ocup în acest moment de cele trei zile preterse de regulament căci tot regulamentul ține: „Afară dacă Camera va hotărî altfel: Prin urmare, îți dau trei zile îți dau una, nu-ți dau nici una, suntem în regulament. De cât în treacăt voi exprima mirarea mea că onor. d. Dimancea a țis, că regulamentul este făcut pentru legile cele mici ear nu pentru cele mari (Aplause). Eu credeam din contra că atunci când e vorba de o lege mică și urgentă, putem scurta termenul de 3 zile. D-sea țice din contra, că legiuitorul s'a gândit ca tocmai cestiunile cele mari să le tratăm în aceeași ți. (Aplause).

D. N. Dimancea. Cer cuvântul.

D. C. A. Rosetti. Încă ceva, d-lor, în privința celor trei țile. Noi astăzi avem un raport în care se spune pentru prima oară opiniunea guvernului. N'am știut-o până astăzi: toți am desbătut în vânt. Fie-care își spunea ideile lui, bune rele, cum îi părea lui; se poate însă ca cei mai mulți dintre noi să primim o opiniune sau alta, mai cu seamă când am vățut că guvernul, care este unul din premii factori, susține aceea idee. Dar repet, până astăzi n'am știut ce susține guvernul. Ei bine, lăsaține să vedem și noi bine ce susține guvernul. (Aplause.) Mai cu seamă când învețatul nostru raportore ne a preumblat prin tot locul. Ne-a spus însuși că a primit această sarcină într'o cestiune atât de însemnată ca o datorie, și cere ertare că n'a putut, asupra unei cestiuni de așa mare însemnatate și într'un timp așa de scurt, de cât a face un sacrificiu. Însă onor. raportore a fost în triumful Senatului cu Camera, și noi nu scim nimic. D-sa la toate cestiunile ne arată legile din toate țările, din Belgia, din Anglita, din Egipt. (Ilaritate, applause). Și face citațiuni de mulți oameni și autori. Ei bine noi, care nu suntem atât de învețai ca d-sa, cari nu cunoaștem pe toți acei autori, ne trebuie mai mult timp; și apoi cine știe dacă cetind și noi pagina a doua, nu vom găsi acolo contrariul. (Aplause.) Se poate întâmpla ca eu însumi să spu că se înșeală d. raportore în ceea ce ne-a spus despre Gladstone. Poate să aibă dreptate d. raportore, dar deacă se va dovedi că am și eu?

D. raportore, ați vățut, că ne-a dus și la actele preistorice, la mușeele cari sunt pline de industria omului preistoric, că s'au desgrupat chiar locuințele morților din antichitate. Ei bine, aci sunt lucruri grave d-lor. (Aplause). Nu știu cum o să facem să învețăm noi până mâne toate acestea. (Aplause ilaritate).

Nu s'ar putea oare țice că aceasta este un abus de putere din partea majorității în favoarea raportorelui? (Aplause.) Și nu cred că e bine când reformăm o Constituțiune din cauza abuzurilor să începem, noi Camera, să facem abuzuri. (Aplause). Acum este o cestiune pentru mine și mai gravă de cât aceasta. Nu-mi este iertat nici într'un mod să fac presupuneri și să țic că unii din noi sunt contra revisuirii, ca alți vor să facă cestiune ministerială.

D-lor, pe mine personal nu mă poate atinge aceste aiurări. Toată lumea știe că, de când sunt, n'am umblat să capăt un loc în minister, ci din contra, am fugit cât am putut. Mai știe lumea că, cum am țis'o necontent și o repet am cea mai mare stimă și iubire personală pentru președintele nostru, și priu urmare, nu pot fi bănuț de nimeni că ași voi să iau locul, și cine ar bănuț ar țide el însuși de densus. Nu acum, la gura groapei 'mi voi schimba o vieață întreagă și me voi face șef al unei partide, care vrea numai să vie la minister, și mai cu seamă al unei partide care n'are nici candidați. Însă, d-lor, îmi pare că este nedrept ca pe simple bănuț poate să ne bășăm poliția să fie mai bine informată decât noi (applause), poate ca poliția să facă raporturi mai sincere de cât acelea cari le facem noi deputați, (applause) dar voi cuteza chiar poliției să-i țic: te-ai înșelat; funcționarii d-tale ți-au dat raporturi greșite. Tot asemenea voi țice președintelui nostru, care astăzi avea dreptul să se supere că din gura unui coleg al nostru a scăpat cuvinte „nu este esact“. Președintelui, eu i-ași fi țis: că este esact, dar că i s'a raportat rău. Căci acesta e adevărul. Pot se dovedesc chiar cu lista tipărită unde am

scris eu că am primit proiectul la 9 și jumătate oare seara Sâmbătă.

D. D. Giani: Eu l'am primit la 10 oare.

D. C. A. Rosetti, Și acei funcționari, ușierii, pe cari toți îi cunoaștem, vin pela noi de multe ori și negăsind pe nimeni, nu se mai întorc fiind osteniți și densus; așa în cât sunt mulți domni deputați cari n'au primit raportul decât Duminecă.

E însă o cestiune gravă, atinsă de primul ministru astăzi. A țis: nu aveți trebuință să faceți discuțiune generală.

Dar aci însuși onor. d. Dimancea nu poate să țică că legiuitorul, în înțelepciunea sea, a vorbit numai pentru legile mici. Aci e net; nu mai e nici o escețiune.

Art. 65 țice curat că la fie-care proiect de lege se face mai întâiu desbaterea generală și apoi se votează pe articole.

Vedeți că nici înainte nici în urmă, nu se mai află vr'un articol contradicțor.

Ce țice însă onor. președinte al consiliului? Aceasta nu e lege ca toate legile. Fie-care articol e o lege în sine și prin urmare numai trebuie discuțiune generală. Dar oare, d-lor teate aceste articole nu compun inelele unui singur lanț? Putem oare noi să ne votăm un articol într'un fel și altul într'alt fel; cum vom putea noi să desbatem un articol fără să vedem în ce legătură se află cu celelalte articole?

Și aci nu e trebuință să mergem la timpurile preistorice; aci avem numai să vedem noi înșine că votând astfel articol cu articol, nu vom face un lanț ci nesce vergele cari nu se vor mai lega unele cu altele.

Eu țic, d-lor, că nu poate să fie un singur om care să țică că se poate discuta izolat odată fiecare articol al unei Constituțiuni fără desbatere generală.

Dar țice d. președinte al consiliului: Ce? Voiți să respingeți luarea în considerare? Negreșit, că nu! Dar oprind desbaterea generală, voiți oare ca fie-care articol să faceți desbateri generale? Apoi oare d. președinte al camerei ne va permite aceasta? Și dacă ne o va permite, vedeți bine că astfel va ținea desbaterea câte două-trei săptămēni.

Deci, desbaterea generală la fie-care articol e peste puțină. Trebuie desbatere generală pentru luarea în considerare, și la fiecare articol să facem apoi discuțiune în parte; să propunem amendamente, să primim sau să respingem articoli, căci negreșit că sunt articoli, pe cari îi vom respinge, așa e spre exemplu art. presiei care l'ați propus d-voastră, pe care nu-l voiu vota nici odată. Dar avem să-l discutăm cu d. raportore; îi vom spune că a greșit. D-sa ne va da argumentele sale și poate ne va convinge. De aceea d-lor, să facem discuțiune generală, căci altfel vom perde un timp înțecit mai mare și cu drept cuvânt o să ni se țică că pentru o lege așa de mare n'am vrut să lăsăm nici două țile pentru studierea raportului, nici să facem desbaterea generală prescrișă categoric pentru ori-ce lege. Sfârșesc dar, cerându-ve două țile și desbaterea generală, fără de care, mai repet, este peste puțină (Aplause).

Se pune la vot, ca mai depărtată propunere de a se pune Mercuri, în discuțiune revisuirea Constituțiunii, și neputēnduse constata maioritarea prin sculare și ședere, se pune la vot prin bile.

Votați	107
Maioritarea regulamentară	53
Bile albe	57
Bile negre	48

D. președinte. Adunarea a primit propunerea pentru Mercuri. (Aplause șgomot).

D. președinte al consiliului. D-le președinte, am luat cuvântul ca să fac o declarațiune.

D-lor deputați, când unii dintre dv. astăzi, au maltrat pe președintele majorității me așteptam ca maioritarea îndată să protestede, și eu chiar am provocat-o. În urmă, am cerut ca să se amâne discușiunea pentru mâne, și opoșiunea a cerut pentru Mercuri. Opoșiunea a avut maioritare.

De țece luni de țile port o sarcină prea grea, fiind că vam dețiarat că țara este agitată și întârziind de a da o soluțiune acestei cestiuni, ar putea din aceasta să resulte agitațiuni mai mari și chiar o desordine morală.

Ați vățut d-lor, că eu, cu toate neorēnduelile ce s'au făcut — asasinate, procese scandaloase — am făcut și am luat toată respunderea, fiind că era o cestiune de viitor pentru țeară. Dar acum sunt nevoit să recunosc că eu nu se poate face reviuțirea; eu nu mai sunt expresiunea majorității Camerei... (protestând șgomot).

D-lor, fac o declarațiune, ca să știți ce am de gând să fac. Am să depun demisiunea dimpreune cu colegii mei în mânilor Regelui, și las să vină un minister care să ia respunderea situațiunii și a agitațiunii în care se află țara; să ia respundere reviuțirii Constituțiunii. Eu nu mai pot lua această respundere în fața unei majorități care trece dela dreapta la stânga. (șgomot).

(D. președinte al consiliului și toți ministrii părăsesc sala).

D. președinte. Ne mai fiind ministrii presidenți ridic ședința, și cea vittoare vi se va face cunoscut când se va putea ține.

Ședința se ridică la 5 oare.

Spre orientare.

Din țiare publice precum și din foarte numeroase întrebări dela bărbații noștri de încredere ni a venit la cunoștință că consorțiul anonim care s'a format din vre-o câți-va domni aici în Sibiu, cu scopul de a înființa pe acțiuni un țiar cotidian, parte să confundă de cătră onoratul public cu „Ate-neul român“ a cărui înființare e problema subscri-sului comitet; parte să abusează anume de firma noastră spre a induce în eroare publicul. Aflăm deci a dețiară: că acest comitet nu stă în nice o legătură cu acel consorțiu anonim nice cu fiitorul seu țiaru cotidian.

Sibiu în 2/14 Aprilie 1884.

Comitetul electoral permanent al partidei naționale române.

Parteniu Cosma,
președinte.

A. Trombițaș,
secret.

Varietăți.

* (Convocare.) Alegătorii români din cercul electoral Deva, sunt invitați a participa la conferența electorală, care va ave loc în Deva, în localitatea școlai române, la 12/24 Aprilie a. c. adecă **Joi după s. pasci**, a. m. la 10 oare. Obiectele acestei conferențe vor fi:

1. Constituțirea comitetului electoral cercual.

2. Alegerea a doi membri pentru clubul electoral central cu reședința în Deva.

3. Alegerea a doi delegați la conferența generală, ce se va ține în Sibiu.

Deva 1/13 Aprilie 1884.

Din încredințare:

Ioan Papiu, protopresbiter. George Secula, Dr. Lazar Petco, F. H. Longin, Alesiu Olariu, advocați.

* (Convocare.) În sensul apelului On. comitet electoral permanent al partidei naționale române dtto **10 Februaru a. c.** avem onoare a invita pe toți alegătorii români aderenți partidei noastre din comitatul Albei inferioare, cercurile electorale Aiud, Ighiui, Uioara, Vințul de jos și orasele Alba-Iulia, Abrud la una conferință electorală ce să va ține **Joi în 24 Aprilie c. nou la 2 oare d. m. Alba-Iulia otetul „la soare“** spre pertractarea următoarelor obiecte:

1. Alegerea de comitete esecutive pentru comitat și subcomitete pentru cercurile electorale.

2. Alegerea de delegați la conferința generală ținēndă în Sibiu.

3. Eventuali propuneri în cestiunea alegerilor dietali.

Alba-Iulia în Aprilie 1884. n.

Comitetul ad hoc.

Gregoriu Elechesiu, Iosif B. Roman, Alecsandru Tor-doșan, Nicolau Barbu, Mihaiu Cirlca.

* (Țiaru de ți). Am anunțat deja că „Gazeta Transilvaniei“ cu 1 Aprilie începnd va apăre în toate țilele de lucru. La locul acesta publicăm și apelul făcut din partea redacțiunii cu această ocașiune. Salutăm din nou pre fratele din Brașov și-i dorim succes strălucit la cutezata întreprindere țiaristică.

Eată apelul:

„Gazeta Transilvaniei“, țiaru cotidian.

Ca mâne se implinesc 50 de ani de când „Gazeta Transilvaniei“, sub cea mai cumplită prigonire a neamului românesc, a arborat în mijlocul valoroșilor și patrioticilor comercianți din Brașov, acest emporiu al Transilvaniei, drapelul redeșteptării naționale.

Toată suflarea rumânească cu bucuria și cu căldură a îmbrățășat acest țiar-apostol al poporului și grupatu-sau cu toții sub drapelul arborat de el și lucrat'au cu însuflețire și bărbătească statornicie pentru înălțarea românismului.

Grea și amară era lupta. Tendențele de a de-naționalisa pe Români își ajunseze culmea. Legea dela 1832 adusă de dieta maghiară glăsuia că în seminariul românesc din Arad să se învețe și unguresce și că: „de aici încolo la toate confesiunile să se admită și să funcționeze numai astfel de proți, predicatori și vicari, cari știu unguresce.“

Apēratus'au cu bărbăție Români dintre Tisa și Carpați în confră acestor uneltiri dușmane și sosita după noapte și vijelia și o ți cu soare, dar numai o ți, căci în ceialaltă dimineață se iviră iarăși nuori furtunoși pe ceriu. Roata sorții aduse din nou prigonirile de odinioară asupra capului nostru. Par' că soartea a voit să încerce până unde merge țaria și perseveranța Românilor.

Cu toate uneltirile și prigonirile însă „Gazeta Transilvaniei“ își ridică fruntea și unind sufletesce

pe toți Românii luptă necurmat și fără preget pentru drepturile și libertățile opincii românesce.

Adversarii noștri neperdând din vedere această luptă și prețuind rezultatele dobândite de până acum după adevărata lor valoare și-au îndoit puterile, și acum după 50 de ani, și-au perfecționat și rafinat mijloace pentru sugrumarea și stingerea noastră. Prin urmare, și noi cei de stădi, credincioși școlari ai românismului, asemenea să ne strigem rândușile, și să ne îndoim puterile de apărare.

Adversarii noștri, având ei puterea țării în mână le-a fost prea ușor de a ne lovi în toate interesele politice, comerciale și economice, și acum atacându-ne în școală ca și în biserică, în limbă ca și în avere, nouă nu ne-a mai rămas alt mijloc de apărare de cât condeiul cu care toți Românii datori sunt de a striga în lumea largă și de a cere dreptate și libertate pentru poporul român dintre Tisa și Carpați.

Astfel împinși de dorul de a ne folosi dîlnic și cu energiă de acest pacinic mijloc apelăm la publicul cel mare român pentru a ne susține în dîlnica noastră luptă națională și în firma noastră speranță de a fi încurajați, deschidem abonament la *ziarul nostru cotidian*.

„Gazeta Transilvaniei“

care precum acum 50 de ani a fost *primul organ de publicitate român*, tot asemenea și astăzi e *primul organ cotidian român*, ce apare dincoace de Carpați.

Sîntem siguri că publicul român e pe deplin convins de principiile ce le profesază acest ziar și de modul cum acest organ al Românilor dintre Tisa și Carpați a știut chiar și în cele mai grele împrejurări se ție sus stindartul naționalității române.

Privind dar cu încredere la viitoriu, „Gazeta Transilvaniei“ în luna viitoare va eși în toate zilele, afară de Dumineci și serbători, și pentru a putea cu înlesnire străbate până chiar și în sîraca colibă a țeranului român, va fi cel mai eștin ziar din monarhia Austro-Ungară:

Abonamente:

Pentru Austro-Ungaria pe an 12 fl. pe 6 luni 6 fl., pe 3 luni 3 fl. Pentru România pe an 36 lei, pe 6 luni 18 lei, pe 3 luni 9 lei.

Domnii abonați, cari au plătit abonamentul cu stimă sînt rugați a ne trimite diferența.

Cel mai ușor mijloc de abonare este prin mandat postal.

Ne permitem a ruga pe confrății noștri dela ziarele naționale să bine voiască a reproduce apelul nostru.

Redacțiunea.

* (Carmen Sylva unguresce). „Jehova.“ poema filosofica religioasă de Carmen Sylva a eșit în traducere ungurescă făcută de dl I. Goldiș, profesor de limbă și literatura română la liceul din Arad. Traducerea e făcută în prosă. Broșura e tipărită elegant.

* (Prelegerile publice în Cernăuți) arangiate de societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina se continuă Marti în 1 Aprilie. Cu ocaziunea aceasta Dl prof. I. Bumbac vorbi „despre dominațiunea Goților și Gepeților în Dacia Traiană și influința limbei lor asupra limbei daco-române.“ Un public frumos asistă la această conferință interesantă.

„Familia“.

* (Victor Hugo) publică prin ziarele franceze următoarea scrisoare: „Brasilia declară că sclăvia a fost desființată. Aceasta este scirea cea mare. Sclăvia însemnează că omul înlocuește animalul prin oameni. Inteligența omenească ce mai poate remă-

nea în om, în urma acestei vieți dobitocești, aparține aceluși domn după a cărui voință și dispoziție trebuie să lucreze sclavul. Din aceasta rezultă niște relațiuni înspăimîntătoare. Brasilia a dat sclăviei o lovitură otăritoare. Brasilia are un împărat care este mai mult ca un împărat; este un om. Meargă el numai așa înainte îl felicităm și îl onorăm. Mai înainte de a se sfîrși acest secol va perî sclăvia de pe lume. Libertatea este o lege a omenimei. Constatăm întrun cuvînt situația, barbaria se dă înapoi civilizația merge înainte Victor Hugo“.

* (O invitațiune originală). Regele Carol al României, membru al secțiunii St. Gallen a clubului Alpilor, a petrecut anul trecut în Axenfels. Intr'o zi primi dela secția Schwyz următoarea epistolă: „Schwyz, 28, Iulie 1883. Majestății Sale Carol, regele României în hotelul Axenfels. Majestate și iubit coleg! Secția clubului Alpilor va face la la 2 și 3 August excursia sa de vară pe muntele Hochstock. Comitetul, pe care'l prezidez, primind scirea despre prezența unui membru al secției St. Gallen, m'a însărcinat să ve comunic, că ne-am bucura, dacă a-ți lua parte la excursiunea noastră. Programa este: Sambătă după amiaza 2 oare intrunirea în birt la cerb. Plecarea la bordeiu Hack. Cina. Fîn de durmit pentru toți, Duminecă 4 oare plecarea spre pisc, unde se va prîndi. Coborîrea a Rothenthurn. Seara 5 oare întoarcere la Schwyz cu căruța pe țeară. De oare ce veți sosi tîrziu aici și nu veți ajunge la Axenfels, îmi permit să ve ofer un pat la mine. Primiți, Majestate și iubite coleg, salutările clubistice ale comitetului și ale devotatului vostru, Fr. Schnüriger, coșar în Schwyz.

* (Unde duce sîrăcia). — Un cismar din Viena, anume Iosef Marech, de 54 de ani, de origine din Boemia, a fost arestat zilele trecute ca inculpat de tentativă de asasinat asupra fiilor lui. Ziarele vieneze descriu așa amănuntele: — Marech, ajuns într'o stare completă de sîrăcie, fusese anunțat de proprietariul casei în care ședea, că va fi dat afară dacă peste două zile nu-și va plăti chiria. Neputînd lua de nicăiri parale, el luă teribilă otărire și ucidă pe cei trei capii ai sei, Iosif în etate de 10 ani, Iuliu de 4 și Eurieta de 2 ani. El vedea în nevinovății copii o piedecă pentru progresul meseriei lui și în special pentru căpătarea unei alte locuințe de oare-ce mulți proprietari nu voiau să primească în casa lor o familie așa de numeroasă. Luni voia Marech să-și eșecute îngrozitoarea lui otărire și spre acest scop luă un cuțit mare și bine ascuțit. Din norocire el își spusese planul la mai mulți vecini, cari îl denunțară la poliție. Aceasta îl arestă înainte de a ajunge la fapte. La comisariul de poliție Marech nu negă că avea de gînd să-și omoare copii. Descrise miseria în care se afla și scopul să urmărea prin crima ce voia să comită. „De cât să suferim cinci inși — dîse el mai bine suferim numai doi și suferim mai puțin.“

* (Armata engleză). Autoritățile militare engleze au decis să ușureze povara ce poartă pe dîșții soldații Britaniei. Unul din rezultatele cele mai însemnate al comitetului însărcinat cu deslegarea acestei probleme, este hotărîrea luată de a se înlocui a doua păreche de cisme ce aveau soldați cu ei, printr'o păreche de pantofi ușori impermeabili de dril. Fie-care batalion va avé după sine un furgon, care pe lângă celelalte utensilii, va purta și o mică provizie de asemenea pantofi cari să poată înlocui pe cei stricați prea de vreme. Se crede bine demonstrat ca o păreche de pantofi, buni poate dura pe ori-ce pămînt și pe ori-ce vreme, cel puțin 2 luni. Pe lângă aceasta ușurința acestor încălțăminte face mersul cu mult mai lesne, neobosind mult pe soldați.

* (Sfîrșitul lumii în anul 1886).

Cînd George pe Ddeu va crucifica,
Cînd Marcu îl va învia
Și sfîntul Ioan îl va căra
Sfîrșitul lumii va suna.

Eată cum interpretează „l' Univers illustré“ acces pătran (quatrain) al lui Nostradamus. Nu prezentează un înțeles clar. Dar în totdeauna oracolele au fost obscure. Cu toate acestea, cu oare care atențiune, se va putea obține o interpretare satisfăcătoare acelor patru versuri.

Cînd George pe Dumneșeu va crucifica
trebuie să se înțeleagă astfel: cînd Vinerea sfîntă
va cădea în ziua de sfîntul George, adecă la 23
Aprile:

Cînd Marcu îl va învia

vrea să dîcă: cînd ziua Pascilor consacrată a serbătorii învierii Domnului, va cădea în ziua de sfîntul Marcu, adecă la 25 Aprile:

Și sfîntul Ioan îl va căra

însemnează: cînd ziua Downului (Joia verde), în care grijană sfîntă este purtată în procesiune pe strade, va cădea în ziua născeri sfîntului Ioan Botezătoru, adecă la 24 Iunie;

Cînd aceste trei conjoctiuni se vor fi produs în calendar,

Sfîrșitul lumi va suna

Și aceste conjoctiuni se vor produce în 1886. În 1886 dar trîmbițele ingerilor vor deștepta pe morți din morminte și sufletele vor fi date la judecată.

Lumea mai are dar numai un an și jumătate de trăit, s'au Nostradamus este un mincinos.

(România).

* (Fântăna Blandusiei) comedie antică în 3 acte și în versuri a dlui V. Alecsandri s'a prezentat pentru prima oară joi la 22 Martie (3 Aprilie) pe scena Teatrului Național din București. Piesa a făcut un efect mare, de care de mult nu s'a vîdut pe aceea scenă. Artiștii au emulat a întreperta cât mai fidel rolurile lor, ear publicul încântat a chemat mai de multe-ori pe ilustrul autor înaintea lampei oferindu-i cununi frumoase și numeroase. A fost o sara de naltă și bine simțită ovațiune pentru bardul nostru național.

* (Omul preistoric este el numit). Cu ocaziunea surpării unei galerii din mina dela Bully-Grenay, s'a descoperit o cavernă în care s'a aflat cinci corpuri de oameni fosili: un bărbat done femei și doi copii avînd o mărimea de doi metrii douăzeci și șapte cm. un metru 96 cm. un metru 30 cm. un metru 18 cm. S'au mai găsit asemenea sfărîmături de arme și uneite de lemn petrificat și de peatră și nu meroase fragmente dn manifere și pesci. Într'o a doua cameră subterană sau găsit unsprezece corpuri de oameni de dimensiuni mari, mai multe animale și un mare număr de obiecte diverse și pietre precioase. Pe ziduri se aflau desemnate tot felul de lupte de oameni cu animale gigantice. O a treia cameră mult mai mare pare că este goală. Până acuma n'a putut să între nimeni în năintru din pricina gazului carbonic. Corpurile fosile s'au scos afară: cinci din ele se vor trimite la Lille pentru a fi studiate și espuse în amfiteatrul facultății de sciințe. Să așteaptă reprezentanții dela academia de sciințe și dela Britist Museu preveniți deja prin telegraf pentru esamina aceste descoperiri, cari sunt de sigur diintre cele mai însemnate.

Loterie.

Sămbătă în 12 Aprilie 1884.

Buda: 66 42 34 27 69

Nr. 805

[712] 2-3

CONCURS.

Pentru administrarea corespunzătoare a pădurilor comunale și bisericesci, cari se află pre teritoriul comunelor Seliște, Gurariului, Orlat, Căcova, Sibiel, Vale, Tilișca, Galeș, Aciliu, Săcel și Mag, aparținătoare de cercul Seliștei, comitatul Sibiului, precum și pentru facerea planurilor de exploatare silvanale, cari vor mai fi de lipsă prin aceasta se deschide concurs pentru împlinirea unui post de silvi cultor cercuale.

Reședința oficioasă: Seliște

Venitele împreunate cu acest post salariu, bani de quartir, paușal de cancelarie și călătoria face la olaltă 1265 fl. anuali.

Pentru facerea planurilor de exploatare afară de aceasta va veni o remunerațiune corespunzătoare.

Competenți, cari afară de recepțiile scrise în §. 36 A. L. XXXI. ex 1879 și cunoștința limbei oficioase maghiare, posed și limba română și germană, și tot-deodată sînt versați și în afaceri de administrațiune silvanală, sînt provocați ași înainta cererile înzestrate cu documente în termen de șese septemăni la subscrișul pretor.

Alegerea se va îndeplini în 2 Iunie a. c. 10 oare dimineața și oficiul va fi să se ocupe prin alesul în 15 Iunie a. c.

Seliște 8 April 1884.

Pretorele cercual.

Nr. 301-1884.

[710] 2-3

Prolungire de concurs.

În urma concursului publicat în foaia arhidieceșană în Nrii 86, 87 și 88 ex 1883 neivindu-se nici un concurent la stațiunea vacantă de paroch în Osoiu, în urma încuviințării Prea-venerabilului Consistoriu dela 15 Novembre a. c. Nr. 3948 B. se prolungește concursul încă cu 30 de zile dela prima publicare pre lângă condițiunile espuse în primul concurs.

Cs. Giurgesci la 1 Martie 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Deeșului.

Constantin Bodea,
adm. ppresbiteral.

MORBURI SECRETE

le vindec pe basa experiențelor celor mai noue științifice, chiar și în casurile cele mai desperate, fără de conturbare în ocupațiune. Deasemenea și urmările cele mai rele ale păcatelor secrete din tinerețe (onania), destrucțiunea nervilor și impotența. Discrețiune cât se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaiat despre morb. [645] 18

Dr. Bella,

membru la societăți științifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.